„moisnikko ette tahhan astuda; siis pan-
„nen ma ommad parrajad rided selga; ja
„nüüd tahhan ma Jummala ette astuda,
„kes surema ajusse wäärt on, kui keik mois-
„nikkud: se olleks siis üks rummal ja nur-
„jato assi, kui ma ka ihho polest ennast
„seks ei walmistaks.“ — Nüüd wõttis ta
surust omma perrega, ja siis koggus ta neid
keik kokko palwed teggema. Ta langes
põlweli, ja tännas lausa heälega, ommast
südda mest, Jummalat, keige nende heategge-
miste eest, mis ta minnewal näddalal rem-
ma rohkest heldusest olli wastewõtnud.
Se jures ei lainud temmale palwe-rama-
tud egga Katekismust egga lauloramatud
tarwis, sest ta olli keigel näddalal targas-
te tähhele pannud keik need ükslasid heateg-
gemissed ja kaitsmissed, mis läbbi Jum-
mal tedda olli õnnistanud, ja need juttus-
tas ta keik palwes ülles, kitis se eest Jum-
malat, ja pallus tedda südda mega, et ta

isse

isse omma pühha Waimo läbbi tedda õp-
petaks, need heateggemissed õiete moista
ja omma kaswuks tähhele panna. — Pär-
rast sedda istus ta mahha, ja lugges ehk
laulis ramatust üht kaunist waimolikko
laulo, ja kui se olli lõppetatud, siis lug-
ges ta ehk jutlust jutlusse ramatust, ehk ka
üht pari peatükki ue testamenti ramatust,
ja wimaks jälle üht waimolikko laulo. Kui
se olli tehtud, siis ei heitnud ta ennast mit-
te päwapaiste kätte ehk ahjo peäle magga-
ma, nenda kui se monne tolwase rahwa
wiis on neie maal, waid ta hakkas omma
tallorahwaga seülle juttustama, mis nem-
mad ühheskous ollid luggenud ja kuulnud:
ta küssis neilt, mis iggaüks olli meles pid-
danud, ja mis iggaüks ühhe ehk teise hea
maenitsusse jures olli mõttelnud, ja an-
dis nendele jälle temma mõtted teada: ja
nenda siis se hommiko, ilma tähhele-pan-
nematta nende kättewahhelt magguſal wi-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1789, lk. 22